

KUBÍK

farní list

*pro farnosti Březina, Boseň, Dolní Krupá, Kněžmost,
Loukov, Mnichovo Hradiště, Mukařov a Všeň*

ŘÍJEN – LISTOPAD 2014

„ Jít ve stopách Ježíšových je naším povoláním. Je to jediná cesta,
která vede skrze smrt k životu.“

(Kardinál J. Meisner)

Draží přátelé, bratři a sestry,

po delší odmlce opět dostáváme do rukou další číslo našeho farního listu, které vychází několik dní před slavností Všech svatých a Památkou na všechny věrné zemřelé. Je to jistě pro nás všechny nejen období plné vzpomínek na naše blízké, kteří nás již přešli na cestě, která směřuje k našemu nebeskému

Otci, ale také období vnitřní duchovní radosti z toho, že známe cíl naší životní cesty.

Přeji nám všem, ať nadcházející dny prožíváme vděčně a radostně jako jedna rodina Božích dětí.

Váš P. Pavel +

SLAVNOST VŠECH SVATÝCH

Vychází z historické události zasvěcení římského Pantheonu (původně pohanského chrámu všech olympských bohů) Panně Marii a všem svatým mučedníkům 13. května 609. Avšak na křesťanském Východě se slavil společný svátek všech mučedníků již od 4. století. Od 8. století se v Irsku a v Anglii, u Keltů a Franků začal slavit svátek Všech svatých (nejen mučedníků) 1. listopadu. Toto datum se ustálilo snad proto, že u Keltů začínal v tento den nový rok. Slavení svátku Všech svatých se brzy rozšířilo a v Římě se slaví pravidelně od 9. století. Jde o společnou slavnost lidí, kteří již vstoupili do „nebe“, to znamená do stavu svrchovaného a konečného štěstí ve společenství s Bohem a se všemi, kteří jsou spojeni s Kristem, který svou smrtí a zmrtvýchvstáním nebe „otevřel“. Toto tajemství společenství se samotným Bohem překonává jakékoliv chápání a jakoukoliv představivost. Bible o tom mluví obrazně: život, světlo, pokoj, svatební hostina, víno, království, otcův dům, nebeský Jeruzalém, ráj: „*Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslí, to všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.*“ (1Kor 2,9)

PAMÁTKA VŠECH VĚRNÝCH ZEMŘELÝCH

Památka všech věrných zemřelých, lidově označovaná „Dušičky“, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do této skutečnosti a jsou ve fázi „očišťování“. Církev – s odvoláním na některé biblické texty – nazývá toto konečné očišťování „očistcem“.

Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. Po stanovení slavnosti Všech svatých na 1. listopad se začíná Vzpomínka na všechny zemřelé slavit v následující den. Její veřejné slavení se objevuje po roce 998 ve francouzském benediktinském klášteře v Cluny. Od 11. do 13. století se památka rozšířila do dalších zemí a od 14. století zdomácněla v Římě. Od roku 1915, kdy v první světové válce zahynulo veliké množství lidí, mohou kněží celebrovat toho dne tři mše.

V tyto dny lidé častěji než jindy navštěvují hřbitovy a hroby svých zemřelých, zdobí je květy, věnci a svícemi, které jsou symbolem života, a modlí se za mrtvé. V minulosti se v některých vsích na českém a moravském venkově peklo zvláštní pečivo zvané „dušičky“, jímž se obdarovávali pocestní, žebráci u kostela a chudí lidé.

ODPUSTKY PRO ZESNULÉ

Plnomocné odpustky pro duše zemřelých, které potřebují očistění, můžeme získat prvních osm listopadových dnů. Podmínkou jsou známé úkony:

Možnosti pro získání plnomocných odpustků:

1. možnost (1. 11. a 2.11.)

- * svátost smíření
- * svaté přijímání
- * modlitba na úmysl Sv. otce
- * při návštěvě kostela Otčenáš a vyznání víry

2. možnost (1. 11. - 8. 11.)

- * svátost smíření
- * svaté přijímání
- * modlitba na úmysl Sv. Otce
- * při návštěvě hřbitova modlitba za zemřelé

Od poledne 1. 11. do půlnoci 2. 11. je možné tyto odpustky pro duše v očistci získat návštěvou kostela spojenou s Modlitbou Páně a Vyznáním víry. Předpokladem je, že pokřtěný (neexkomunikovaný) katolík, který je ve stavu milosti aspoň po předepsaných úkonech, má úmysl odpustek získat a nemá se bemenší zalíbení v hříchu. Zmiňovanou svátostnou zpověď stačí přijmout v několikadenním rozmezí. Na jejím základě lze získat více odpustků, avšak pro každý odpustek zvlášť je nutné přijmout Svátost oltářní a pomodlit se předepsanou modlitbu. Za jeden každý den se získá vždy jen jeden plnomocný odpustek. Při obtížích mohou předepsané skutky zaměnit zpovědníci za jiné anebo se bude jednat o odpustek částečný.

Navíc lze pro zesnulé získat částečné odpustky kterýkoliv jiný den za podmínek, které platí pro listopadový oktáv (zpověď, eucharistie, modlitba za papeže a zemřelé), a také zbožnou invokací Odpočinutí věčné dej zemřelým, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočinou v pokoji. Amen. Dále i recitací ranních chval či nešpor officia za zesnulé.

Zkusme to více pochopit na příkladu co je předmětem odpuštění: Člověk někomu ve vzteku rozbije okno. Je to špatná věc. Poškozeného požádá o odpuštění. Je mu odpuštěna vina, ale... okno zůstává stále rozbité. I když je bez hříchu v této konkrétní věci, má ještě určitý dluh vůči tomu, koho svým skutkem poškodil. A právě tyto „dluhy“ jsou předmětem odpuštění.

ZESNULÍ – TI DRUZÍ

Dobře si vzpomínám, jak jsme jednou jako děti obíhali o Dušičkách bubenečský hřbitov, kde byl pohřben můj dědeček, a zapalovali větrem zhasnuté svíčky na všech hrobech, kde jsme je našli a kde byli pohřbeni lidé, o kterých jsme nic nevěděli.

Byla to jen hra s ohníčkem sirek a svíček, nebo jsme nějak bezděčně chápali, že všichni ti zesnulí patří k nám a naše péče o ně – i tím zapálením svíčky – je naší starostí? To už těžko rozluštím. Ale může to i dospělému posloužit jako dobrý podnět k zamyšlení.

Je jistě správné vzpomínat a modlit se za naše příbuzné a přátele, kterým jsme za mnohé vděční a kteří opustili tento svět nedávno nebo už před mnoha léty. To dělají křesťané odedávna a také jiné kultury a řada jiných náboženství takovou péči o své předky nějakým způsobem uskutečňují. Křesťané

jsou ale svou vírou vedeni k širšímu pohledu. Všichni lidé jsou Božími tvory, pro všechny je připraveno úžasné Kristem získané vykoupení.

Jako lidé narození na této zemi patříme všichni k sobě a Boží touhou je, abychom byli všichni spásou zachráněni a mohli se u něho shromáždit. Má tedy smysl se za všechny modlit. To také církev dělá, a ne jen o Dušičkách, ale prakticky při každé liturgii. Ale co my osobně teď, ve dnech, kdy navštívujeme hřbitovy, zdobíme hroby a modlíme se za zesnulé? Jak daleko jde náš zájem o naše bližní? Jen po hranice naší rodiny? Nebo ještě dál? Vzpomeneme si v modlitbě třeba na svou paní učitelku nebo pana učitele v první třídě, kteří nás uváděli do školního života a učili nás číst a psát? Nebo na své první lásky, o jejichž životě už třeba nic nevíme? A na protivnou sousedku, která nám neudělala nikdy nic dobrého? Na osamělé staré lidi, kteří se ke smrti blíží a kteří nemají nikoho, kdo se za ně bude modlit? Na lidi, na které vzpomínáme neradi?

Kristova smrt za všechny lidi je obrovskou výzvou. Boží láska, která nechce, aby byl někdo ztracen, je velikou jistotou. Jedno i druhé nám nesmí dovolit, abychom se ve svých vzpomínkách a modlitbách zaměřili jen na své nejbližší. Víra nás osvobozuje k univerzální lásce k lidem a tato láska nám ukládá starat se o prospěch všech, ne jen těch nejbližších. V těchto dnech máme příležitost.

Nepotřebujeme k tomu velké jmění, jaké by bylo třeba ke zmírnění hladu ve světě. Ani znalost mnoha jazyků, abychom se domluvili se všemi národy. Stačí k tomu víra, láska a trochu času a sil, které modlitbě věnujeme.

Aleš Opatrný, biskupský vikář pro pastoraaci

SMRT POHLEDEM ANSELMA GRÜNA

Ježíšovo vzkříšení dává naší smrti jiný smysl. Smrt už není beznadějným koncem, nýbrž průchodem k životu. Ve smrti budeme pojeti do nového života vzkříšení. A tento nový smysl, který dává naší smrti Ježíšovo vzkříšení, nás chrání od toho, abychom smrt vytěsňovali anebo ji prostě jako problém igno-rovali. A také nám tento nový pohled zapovídá, abychom se oddávali utopickému řešení, které nám slibuje věčné mládí, jen když se podrobíme omlazovacím kůrám. Nový pohled na smrt nás zbaví strachu z ní. Uprostřed života se na ni začneme dívat jinak, a to kladně. Smrt upraví všechna naše měřítka. Ukáže nám, co je opravdu podstatné. Nedovolí nám vzít si co s sebou: ani naše úspěchy, ani majetek, ani milované lidi. Můžeme se jen oddat Bohu, vztáhnout k němu své prázdné ruce a padnout do jeho milující náruče.

Tváří v tvář smrti můžeme klidně žít, se správným odstupem od věcí. Naše práce, náš majetek, lidé kolem nás všechno se relativizuje a dostává svou správnou míru. Žít spolu se smrtí znamená též žít vědomě, zcela v přítomném okamžiku; znamená to cítit, co život vlastně je: že to je nezasloužený Boží dar, který mu budeme muset vrátit. Přijmeme-li vědomě smrt, pak můžeme žít beze strachu a pochopíme něco z tajemství našeho života, že v naší slabosti dochází k dokonalosti Boží síla.

Tento zákon milosti neplatí jen o smrti, nýbrž o každém okamžiku našeho života. Nejde ani tak o náš výkon, nýbrž spíše o to, abychom se Bohu dali k dispozici, aby v naší slabosti mohla působit jeho síla.

(Anselm Grün: Proměňující moc víry, Karmelitánské nakl., Kostelní Vydří 1998)

PŘEHLED BOHOSLUŽEB A AKTIVIT

19. 10. neděle 29. neděle v mezidobí

Mn. Hradiště – mše sv. v 8.30

Loukov – mše sv. v 10.00

Všeň – mše sv. v 11.00

Mukařov – mše sv. v 15.00

25. 10. sobota Klášter – mše sv. v 15.00

Žďár – mše sv. v 18.00

26. 10. neděle 30. neděle v mezidobí

Mn. Hradiště – mše sv. v 8.30

Loukov – mše sv. v 10.00

Dolní Krupá – mše sv. v 15.00 – s požehnáním hřbitova a hrobů

28. 10. úterý DD Modrý Kámen – mše sv. v 10.00

31. 10. pátek Mn. Hradiště – mše sv. v 18.00 – farní setkání po mši

1. 11. sobota Slavnost všech svatých

Mn. Hradiště – hřbitovní kaple na městském hřbitově v 14.00 – mše sv. se žehnáním hrobů

Březina – mše sv. v 16.00 – po mši požehnání hřbitova

Boseň – mše sv. v 18.00 – po mši požehnání hřbitova

2. 11. neděle Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Mn. Hradiště – mše sv. v 8.30

Loukov – mše sv. v 10.00 – po mši požehnání hřbitova

Všeň – mše sv. v 11.00 – po mši požehnání hřbitova

Mukařov – mše sv. v 15.00 – po mši požeh-
nání hřbitova

8. 11. sobota Kněžmost – mše sv. v 18.00

9. 11. neděle Svátek posvěcení lateránské baziliky

Mn. Hradiště – mše sv. v 8.30

Loukov – mše sv. v 10.00

11. 11. úterý DD Modrý Kámen – mše sv. v 10.00

14. 11. pátek Mn. Hradiště – mše sv. v 18.00 – farní se-
tkání po mši

15. 11. sobota Boseň – mše sv. v 18.00

16. 11. neděle 33. neděle v mezidobí

Mn. Hradiště – mše sv. v 8.30

Loukov – mše sv. v 10.00

Všeň – mše sv. v 11.00

Mukařov – mše sv. v 15.00

23. 11. neděle Slavnost Ježíše Krista Krále

Mn. Hradiště – mše sv. v 8.30

Loukov – mše sv. v 10.00

25. 11. úterý DD Modrý Kámen – mše sv. v 10.00

28. 11. pátek Mn. Hradiště – mše sv. v 18.00 – farní se-
tkání po mši

30. 11. neděle 1. neděle adventní

Mn. Hradiště – mše sv. v 8.30

Loukov – mše sv. v 10.00

**Žehnání adventních věnců – nezapomeňte
si je přinést!**

Sbírka na opravu varhan v děkanském kostele sv. Jakuba v Mnichově Hradišti

Drazí přátelé,
vzhledem k tomu, že se v posledních měsících musely uskutečnit dvě dílčí opravy našich varhan v děkanském kostele sv. Jakuba pod vedením varhanáře pana Žlutka, je nutné přikročit k nejnnutnějším restaurátorským pracím na tomto cenném historickém nástroji. Je třeba stroj vyčistit a doplnit části, které byly v minulosti již provizorně a amatérsky doplňovány. Pokud bychom co nejdříve nezapočali tuto nutnou opravu, mohlo by dojít i k vyřazení varhan z provozu. To rozhodně nechci dopustit nejen kvůli historické hodnotě díla, ale také z toho hlediska, že se už jedná o jediné kostelní funkční varhany v Mnichově Hradišti a jeho okolí.

Celková částka renovace je odhadnuta na cca 100.000,-Kč a pokud půjde vše dle představ, měla by se s Boží pomocí realizovat na jaře v r. 2015.

Na opravu tohoto nástroje je možné přispět jak na účet farnosti: **2400583195/2010** (s poznámkou: Varhany), tak hotově do kasičky v děkanském kostele upevněné na zpodobnici.

Předem Vám, přátelé, děkuji za vaši solidaritu a hmotnou i duchovní podporu v tomto úsilí.

P. Pavel

PŘEHLED SBÍREK

	22.6.	28.6.	5.7.- 6.7.	12.7.- 13.7.	20.7.	27.7.	3.8.	9.8.- 10.8.	17.8.
Mnichovo Hradiště	2.405,-	1.655,-	1.683,-	1.390,-	2.370,-	2.302,-	1.642,-	1.310,-	1.280,-
Solec									2.260,-
Loukov	120,-	220,-	205,-	920,-		280,-	702,-	605,-	315,-
Všeň			98,-				180,-		160,-
Kněžmost				100,-				200,-	
Boseň			380,-						
Mukařov			750,-				750,-		
Mohelnice									
Březina				110,-				204,-	
Klášter									
Dolní Krupá	340,-					720,-			
Klokočka			650,-				305,-		

	23.8.- 24.8.	31.8.	6.9.- 7.9.	14.9.	20.9.	27.9.- 28.9.	4.10.- 5.10.	11.10.- 12.10.
Mnichovo Hradiště	1.180,-	1.250,-	1.713,-	1.890,-	1.620,-	2.055,-	1.725,-	2.152,-
Solec								
Loukov	210,-	800,-	410,-	410,-	710,-	60,-	310,-	220,-
Všeň			56,-		10,-		105,-	
Kněžmost								200,-
Boseň			165,-		150,-	705,-	155,-	
Mukařov	700,-		700,-		420,-			
Mohelnice								
Březina				110,-				190,-
Klášter	120,-							
Dolní Krupá	190,-					1.007,-		
Klokočka			980,-				635,-	

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplatí!

MODLITBA ZA MILOST ŠŤASTNÉ SMRTI

Stvořil jsi nás, Bože, k svému obrazu a tvůj Syn se za nás vydal na smrt; vyslyš naše pokorné prosby a veď nás, ať zůstáváme stále bdělí a vytrvale se modlíme. Ať náš odchod z tohoto světa nezastihne nepřipravené, abychom šťastně došli k Tobě a radostně spočinuli v náruči tvého milosrdenství. Amen.

MODLITBA ZA ZEMŘELÉ

Odpočinutí věčné dej zemřelým, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočinou v pokoji.

Amen.

Farní list vydává pro svoji interní potřebu Římskokatolická farnost – děkanství Mnichovo Hradiště. Administrátor farnosti: P. Pavel Mach. Kontakt: 1. máje 232/2, 205 01 Mnichovo Hradiště, tel.: 736 148 567, dekanstvi.mh@seznam.cz, www.dekanstvimh.cz.